

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII
(a Cananeencei)

†) SF. SFINȚIT MC.
HARALAMBIE;
SF. MC. VALENTINA

DUMINICA CANANEENCEI
CREDINȚĂ ȘI SMERENIE

Astăzi ne aflăm
în Duminica a 17-a
după Rusalii,

zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Matei, cap. 15, care ne relatează un dialog dintre Mântuitorul Hristos și o femeie păgână, cananeeanca din ținutul Tirului și Sidonului, care a venit la Hristos disperată, cerând ajutor Acestuia pentru fiica sa chinuită de demon. Se constată de fapt că cei de alte religii primeau mai ușor vestea Evangheliei pentru sinceritatea lor și credința lor în Dumnezeu-Întrupat. Ei nu veneau să ispitească pe Apostoli sau pe Stăpânul lor, așa cum făceau adepții sectelor iudaice, ci ca să capete răspuns credinței lor prin tămăduire și mângâiere.

Acesta a fost și cazul acestei femei care rămâne pentru noi exemplu de insistență în rugăciune și concretizarea credinței ei. A venit la Hristos și L-a rugat insistent să o ajute, întrucât fiica ei era cumplit chinuită de demon. Inițial, Mântuitorul nu i-a dat atenție, dar la insistența Apostolilor, El și-a justificat atitudinea prin două lucruri extrem de umilitoare la adresa femeii: „Nu sunt trimis decât numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel” și „Nu este bine să iei pâinea fiilor și s-o arunci câinilor”. Femeia a acceptat cu smerenie cuvintele Domnului, dar nu s-a tulburat: „Doamne, ajută-mă”... „și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor!” Atunci Mântuitorul a înțeles că această femeie merită atenția cuvenită și, în consecință, i-a lăudat credința și i-a tămăduit fiica.

Femeia cananeeancă avea o credință neclintită, bazată pe o experiență de viață îndelungată, pe o cercetare și cugetare adâncă a adevărului uman și chemarea omului. Din dialogul cu Mântuitorul ea dovedește o cunoaștere a culturii vremii, o siguranță a venirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ, deci o preocupare și urmărire a evenimentelor mesianice consemnate în Legea mozaică. Ca orice mamă responsabilă, își dădea seama că blestemul cel de demult a găsit sălaş în propria fiica. Alergase la tămăduitorii vremii, cercetase arta vindecării, dar s-a dovedit neputincioasă: fiica ei nu avea o boală trupească-fizică, ci sufletească, ce se manifesta prin trup „fiind chinuită de diavol” și nu a alergat la „ghicitori sau vrăjitori”, ci la Doctorul sufletelor despre care știa din Scripturi. Îndoială în credință nu a avut niciodată; iar acum, prin tămăduirea fiicei și dezlegarea ei, s-a împlinit profeția „Dreptul prin credință va fi viu” (Romani 1, 17).

Se știa și atunci și se vede și astăzi că păcatele înaintașilor

apar la copii nevinovați. Mame desfrânate și iresponsabile, în dese cazuri nasc monștri. Cupluri familiale care trăiesc fără binecuvântarea lui Dumnezeu, care n-au ținut cont în tinerețe și de urmările patimilor (beție, fumat, droguri, libertinaj), batjocorind bucuriile fecioriei, din nefericire, aduc în lume prunci cu malformații și în multe cazuri irecuperabili. O rugăciune sfântă, la Cununie, arată că „patul neîntinat și fără bântuială aduce bucurie, pace, prunci buni, înțelegere, sănătate sufletească și trupească”.

Femeia cananeeancă reprezintă peste veacuri un exemplu pentru mamele creștine și pentru fiicele lor, de credință, de dragoste, de iubire și de atașament față de Biserică. Mama din familiile creștine românești a fost totdeauna o prezență lucrătoare în Casa Stăpânului, adică în Biserica Mântuitorului Hristos, ferindu-și nu numai fiicele de urâciune și spurcăciuni, ci și flăcăii pentru a crește sănătoși trupește și sufletește, pentru ca întinăriunea să nu pătrundă în familia noastră atât de binecuvântată, dar și încercată de-a lungul vremii. Influențele străine și nocive n-au ce căuta în familia creștină românească, cea mai veche și trainică din această zonă a Europei. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL SFINȚIT MUCENIC HARALAMBIE

Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe 10 februarie. Numele sfântului este de origine grecească, fiind compus din cuvintele „haris” (har) și „lampos” (lumină, strălucire), ceea ce ar putea însemna „strălucire a harului”. Este unul dintre cei mai apropiați sfinți de sufletul românilor, poate pentru că în istorie și-a arătat mila și ajutorul când au fost epidemii de ciumă și vremuri de foamete. Dar și animalele le-a ocrotit, așa încât țăranii noștri nu puteau să nu-l iubească.

Este cel mai bătrân mucenic dintre cei cunoscuți de Biserică. A fost episcop al Cetății Magnezia din Asia Mică, Turcia de astăzi, în vremea împăratului Septimiu Sever (193-211). Și-a închinat viața lui Hristos și îndrumării credincioșilor și a adus mulți păgâni la Hristos. Pentru aceasta nu era privit cu ochi buni de prigonitorii creștinilor.

Când Sfântul Haralambie a împlinit vârsta de 113 ani a fost supus la chinuri pentru a se lepăda de credința în Hristos, i-au jupuit pielea de pe tot corpul și i-au rupt carnea cu cârlige de fier. Văzând cum sfântul nu scoate nici un cuvânt și rabdă toate durerile, doi soldați care îl păzeau și-au mărturisit și ei credința în Dumnezeu lui Haralambie, fiind omorâți pe loc, iar trei femei ce L-au lăudat pe Hristos văzând cum rabdă chinurile Sfântul Haralambie au fost și ele imediat martirizate. Comandantul armatei, Luchie, cuprins de mânie, a apucat el însuși să-l lovească pe sfânt. Dar, deodată, mâinile i-au căzut ca secerate. Atunci, l-a scuipat în față pe episcop, însă îndată i s-a strâmbat gura și i s-a întors la ceafă. Desperat, Luchie îl imploră pe sfânt să-l salveze, iar Sfântul Haralambie, în bunătatea lui, s-a rugat pentru Luchie, care s-a vindecat pe loc.

În fața acestei minuni, cei care îl torturau s-au convertit la creștinism. Mai târziu, auzind împăratul cele petrecute cu Sfântul Haralambie, a poruncit să fie adus în Antiohia. Aici a fost supus la alte chinuri: soldații i-au legat barba în jurul gâtului și l-au tras de ea pe drum; i-au înfipt un piron de fier în trup, i-au ars fața și i-au jupuit pielea de pe trup. Însă, Sfântul Haralambie s-a vindecat în chip miraculos, prin darul lui Dumnezeu. La cererea împăratului Sever, Sfântul Haralambie a făcut multe minuni cu harul lui Dumnezeu. Dintre ele amintim că a vindecat un om posedat de un duh rău de 35 de ani și a înviat un tânăr, încât Galina, fiica împăratului s-a convertit și ea la creștinism.

Sfântul Haralambie a fost condamnat la tăierea capului cu sabia. În timpul rugăciunii dinaintea de moarte, cerurile s-au deschis și Sfântul a văzut pe Hristos și pe îngerii Săi. I-a cerut lui Dumnezeu să aibă grijă de locul unde vor rămâne moaștele sale, ca acel loc să nu sufere niciodată de foame și de boli. Domnul i-a promis că o să-i îndeplinească dorințele și S-a ridicat la cer împreună cu sufletul martirului Haralambie. A murit înainte de a fi executat.

Sfântul Haralambie este cunoscut ca fiind apărător de ciumă și de foamete. Confirmarea o găsim în Acatistul închinat lui: „Bucură-te, izbăvitorule de ciumă și de foamete!” Istoria consemnează că

O minune a Sfântului Haralambie

Sfântul Cuvios Iacov Tsalikis (1920-1991), starețul Sfintei Mănăstiri a Cuviosului David din Evvia, a fost un ieromonah contemporan, nevoitor ca și sfinții cuvioși din primele secole creștine, înzestrat cu multe virtuți și harisme dumnezeiești. Părintele Porfirie, spunea despre părintele Iacov: „Să știți că el este unul dintre cei mai mari înainte-văzători din perioada aceasta numai că se ascunde cu grijă ca să nu fie slăvit”. Iar Cuviosul Paisie Aghioritul afirma că deținea „harismele Sfântului Nectarie”. A fost trecut în rândul sfinților de Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecu-menice în luna noiembrie 2017.

„În 1935, în ajunul Paștelui, Iacov se îmbolnăvise foarte grav. Neavând suficientă îngrijire medicală, se părea că va muri. Sărmana lui mamă era nemângâiată și ruga mereu pe sfinți pentru copil. Din Libisi aduseseră cu ei

oamenii au cerut ajutorul său în diferite situații grele cum a fost foametea din vremea lui Alexandru Constantin Moruzi din 1795. Iar în 1813, în Țara Românească s-a abătut o mare epidemie de ciumă, zilnic sute de bucureșteni murind. Numită „ciuma lui Caragea”, pentru că s-a petrecut în vremea acestui domnitor, aceasta a secerat 90.000 de vieți. În această situație, nădejdea oamenilor a fost pusă în Sfântul Mucenic Haralambie ca singurul care putea să-i izbăvească de boală. Într-adevăr, după multe rugăciuni și cereri adresate lui, ciuma a dispărut.

Mâna stângă a Sfântului se află la Mănăstirea Mega Spileo din Grecia, iar capul său se păstrează la Mănăstirea „Sfântul Ștefan” din Meteora. Din hrisoavele mănăstirii aflăm că în 1398, domnul ungro-vlah Ioan Vladislav a donat mănăstirii un fragment de lemn din Sfânta Cruce, părțile din moaștele Sfântului Ioan Botezătorul și terenuri din Țara Românească, iar nepotul său, vornicul Dragumar, a făcut să parvină acestui sfânt lăcaș capul Sfântului Mucenic Haralambie. În anul 1545, micul naos al bisericii a fost mărit, iar preotul Nicolae a restaurat, parțial, pictura.

Părțile din moaștele sfântului sunt prezente la Mănăstirea Râșca, la Catedrala episcopală din Galați, la bisericile „Sfântul Dumitru” (Poșta), „Sfinții Arhangheli” (Oțetari), unde se află un deget al Sfântului, „Sfântul Stelian” (Lucaci), „Sfântul Vasile cel Mare” (Calea Victoriei) din București. ❖

o iconiță a Sfântului Haralambie.

Era Duminica Tomii și cu toții așteptau grabnicul sfârșit al micului pustnic. Însă toți cugetau același lucru: pentru ce Dumnezeu nu-l tămăduiește pe micul Iacov, care citește și însemnează cu Sfânta Cruce de se fac bine și cei mici, și cei mari, și animalele?

Dar în după-amiaza acelei duminici, i-a apărut înaintea Sfântul Haralambie, care cu mâna sa îl binecuvânta pe piept în semnul Sfintei Cruci. Atunci Iacov și-a revenit imediat și i-a povestit mamei sale ce s-a întâmplat. Iar aceea i-a spus plângând:

- Copilul meu, astăzi s-a făcut învierea ta din morți. Să prăznuiești această zi.” (Stelian Papadopulos, *Fericitul Iacov Talikis, Starețul Mănăstirii Cuviosului David „Bătrânul”, Editura Evanghelismos, București, 2004*) ❖

SFÂNTA LITURGHIE ȘI MOMENTUL POGORĂRII DUHULUI SFÂNT

Deja ne-am obișnuit ca la slujba Sfintei Liturghii din duminici, la momentul Epiclezei, când strana sau corul începe să cânte „Pe Tine Te laudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție îți mulțumim, Doamne și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru”, candelarele mari din naos să fie puse în mișcare.

Sub turla mare, a Pantocratorului, se află un candelabru mare, un policandru, care se mai numește și Polieleu (mare milă), simbolizând pe Hristos cel Multmilostiv. Policandru se obișnuiește a fi aprins la sfinții mai importanți, în timpul privegherilor de noapte, când se cântă psalmii despre multa milostivire a lui Dumnezeu (Polieleul). Polieleul se cântă la Vecernia praznicelor împărătești și a marilor sărbători, la Privegherile duminicale din timpul anumitor perioade ale anului și, întotdeauna, la orice Utrenie a unei sărbători, în cadrul căreia este citită Evanghelia.

Mai ales la mănăstirile athonite, acest policandru Polieleu este înconjurat de un altul în formă de cerc, numit „horos” (dans, horă în grecește). Acesta are icoane ale sfinților, mai ales ale Sfinților Apostoli și lumânări sau candelare care se aprind. În momentele mai înălțătoare ale slujbelor mari candelabrele sunt puse în mișcare, simbolizând hora sfinților, semn al

participării la slujbă a Bisericii din cer alături de cea de pe pământ.

În talmăcirea Sf. Simeon al Tesalonicului, horosul mai închipuie și „tăria cerului și a planetelor”. Urmând acestuia, spunem într-un gând că toată făptura, marea și munții, luna și stelele, pământul și planetele slujesc Domnului. Această mișcare a horos-ului preînchipuie dansul îngerilor, despre care Sfântul Ioan Gură

de Aur spune că este un semn al bucuriei lor pentru oameni, căci: „Îngerii dănuiesc împrejurul cetei noastre și se bucură pentru noi, că le urmăm pilda de viață. Căci dacă pentru un singur păcătos care se pocăiește se face bucurie în cer, după cuvântul Domnului, cu mult mai mult pentru așa mare mulțime a celor ce se mântuiesc”.

Policandru este mișcat încă și astăzi la toate mănăstirile din Sfântul Munte Athos. În ultima vreme, la noi în țară s-a pierdut înțelesul tainic al policandruului, acesta a ajuns să fie mișcat din ce în ce mai rar, în anumite biserici, doar la marile praznice și hramuri. Nu trebuie, însă, să uităm că la orice sfântă slujbă, oamenii slujesc Domnului împreună cu puterile cele nevăzute ale îngerilor, căci Biserica Luptătoare de pe pământ este nedespărțită de cea Triumfătoare din ceruri, unite fiind în aceeași sfântă rugăciune. De aceea, la noi în biserică la Sfânta Liturghie din duminici și mari sărbători, la momentul Epiclezei, al invocării pogorării Duhului Sfânt peste Sfintele Daruri, când acestea se prefac în Trupul și Sângele Mântuitorului, se pun în mișcare candelarele.

Asistăm deci la un moment cosmic, al pogorării Duhului Sfânt și al prefacerii, pe care nu-l vedem, dar prin mișcarea candelarelor ce străjuiesc turla Pantocrator, ne închipuim participarea întregii țării a cerului la Liturghia Bisericii luptătoare. ❖

De ce trebuie să fim cu toată luarea-aminte la Sfânta Liturghie?

Maria întreabă: „În timpul Sfintei Liturghii, este bine să citești un acatist sau alte rugăciuni? Multă lume practică acest lucru. Poți fi atent și la slujbă și la citirea rugăciunii?”

„Maria, nu este bine deloc. Găsește acest lucru total nepotrivit. Nu poți fi atent și la Sfânta Liturghie și la rugăciunile pe care le citești în același timp. Chiar dacă sunt creștini care practică acest lucru, nu înseamnă că el este bun. Toate trebuie făcute la timpul lor. Este un timp pentru rugăciune personală (individuală) și este un timp pentru Sfânta Liturghie, care este rugăciune comună prin excelență.

Trebuie să ascultăm cu cât mai mare atenție Sfânta Liturghie pentru ca harul lui Dumnezeu să lucreze în noi. La Liturghie trebuie să fii „prezent” cu toată ființa ta.

Unii vor spune că, decât să lase mintea să zburde cine știe pe unde sau să se plictisească la Sfânta Liturghie, atunci mai bine să citească un acatist. Însă, eu cred că mai bine ar căuta să vadă de ce anume trec prin aceste stări și prin răbdare, sfatul

duhovnicului și nevoiță, să le învingă.

Să nu uităm că Sfânta Liturghie este rugăciune în comun. Cum te poți ruga alături de ceilalți când tu ești „absorbit” în propria rugăciune?! Riscul cel mai mare este ca să nu fii atent nici la Sfânta Liturghie (din cauza citirii de acatiste/rugăciuni) și nici la acatistul pe care îl citești (din cauza a tot ceea ce se petrece în biserică). Or ce altceva poate fi asta, decât o ospită?!

Sigur, asta nu înseamnă că în timpul Sfintei Liturghii nu poți trimite un gând de rugăciune personală lui Dumnezeu (de

laudă, de mulțumire, de cerere), dar de aici și până la a citi un acatist este cale lungă.

Așadar, îți recomand să nu citești acatiste sau orice alt fel de rugăciuni în timpul Sfintei Liturghii și să încerci să fii cât mai atentă la rugăciuni, la cântări, la citirile biblice, la predică, la tot acest dar minunat al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, care este Sfânta Liturghie. Pentru acatiste și rugăciuni îți poți face timp acasă în fața sfințelor icoane. Despre toate acestea sfătuiește-te și cu duhovnicul tău. Dumnezeu să îți primească rugăciunile!”
(Pr. Andrei - Doxologia.ro) ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10-17 FEBRUARIE 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 10 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) - Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 13 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 15 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 16 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 17 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului) Utrenia, Sfânta Liturghie

REDIRECȚIONAȚI 2% DIN IMPOZITUL PLĂTIT ÎN 2018 CĂTRE BISERICA ȘERBAN VODĂ

Anul acesta formularul 230 pentru re-direcționarea a 2% din impozitul anual - deja plătit de noi în anul 2018 către bugetul de stat – trebuie depus la Administrațiile Financiare de care aparținem până la 15 martie 2019.

Cred că deja cei mai mulți dintre dumneavoastră sunteți familiarizați cu acest formular care ne dă posibilitatea să alegem noi unde vrem să se ducă 2% din impozitul care ne-a fost deja reținut din veniturile încasate în anul 2018 și virat la Bugetul de stat.

De aceea vă rugăm să completați acest formular cu datele dumneavoastră personale și să-l trimiteți în timp util la Administrația Financiară.

Termenul limită pentru depunerea la Administrația Financiară a Declarației 230 privind redirecționarea a 2% din impozitul anual către unitățile de cult este 15 martie 2019.

Declarațiile se depun completate și semnate direct la registratura organului fiscal, prin poștă, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii.

Formularul îl găsiți pe site-ul ANAF-ului, la Administrațiile Financiare sau

ANAF
Agenția Națională de Administrare Fiscală

CERERE
PRIVIND DESTINAȚIA SUMEI REPREZENTÂND
2% SAU 3,5 % DIN IMPOZITUL ANUAL PE
VENITURILE DIN SALARII ȘI DIN PENSIИ

Anexa nr.2
230

Anul 2018

I. Date de identificare a contribuabilului

Nume: _____ Inițiala tatălui: _____
Cod numeric personal / Număr de identificare fiscală: _____
Prenume: _____
E-mail: _____
Stradă: _____ Număr: _____
Telefon: _____
Bloc: _____ Scări: _____ Etaj: _____ Ap: _____ Județ/Sector: _____
Localitate: _____ Cod poștal: _____ Fax: _____

II. Date privind categoriile de venit pentru care se solicită 2% sau 3,5% din impozitul anual potrivit art.79 alin.(1), art.82 alin.(6) și art.102 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal

Venituri din salarii și asimilate salariilor
Venituri din pensii

III. Destinația sumei reprezentând 2% din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult sau pentru acordarea de burse private, conform legii

1. Susținerea unei entități nonprofit/unități de cult Cod de identificare fiscală a entității nonprofit / unități de cult: 14079820
Denumire entitate nonprofit/unitate de cult: PAROHIA ȘERBAN VODĂ
Cont bancar (IBAN): RO85RNCB0069149620460001 Suma (lei): _____

la Biserica Șerban Vodă. De asemenea, pe site-ul Parohiei veți găsi formularul completat cu datele Parohiei Șerban Vodă și cu minime indicații de completare:

- ❖ Anul: 2018;
- ❖ La I. se completează datele fiecăruia după caz;
- ❖ La II. se bifează, după situație: salariu sau pensie;

❖ La III. se bifează 1, adică „Susținerea unei entități nonprofit/unități de cult”;

- ❖ Cod de identificare fiscală : 14079820;
- ❖ Denumire entitate nonprofit/unitate de cult: Parohia Șerban Vodă;
- ❖ Cont bancar (IBAN): RO85RNCB0069149620460001;
- ❖ Suma (lei): nu se scrie nimic. ❖

Icoana Sfântului Nicolae - Streidas (Scoică)

Aceasta este o icoană foarte rară, atât prin metoda în care aceasta a fost lucrată - anume în mozaic așezat pe lemn - cât și prin vechimea acesteia: datează din secolele XIII-XIV, fiind numită „Streidas”, datorită stridiilor ce s-au așezat în crăpătura cea mare de pe mijlocul icoanei, când aceasta s-a aflat în mare.

O copie a acestei icoane se află și în biserica noastră, lângă racla cu moaștele Sf. Nicolae. Această copie a fost adusă dintr-un pelerinaj în Muntele Athos, făcut în anul 2015 de către un grup de enoriași, împreună cu preoții noștri, părinții Dinu Pompiliu, Adrian Chiriță și Constantin Tomescu.

Vechea biserică a Mănăstirii Stavronichita din Athos avea drept hram pe Sf. Ioan Botezătorul, ale cărui minunate icoane se mai păstrează și astăzi. Dar când patriarhul Ieremia a refăcut mănăstirea, în jurul anilor 1589-1553, niște călugări ce ieșiseră la pescuit au prins în mreajă și icoana Sf. Nicolae Streidas. Drept urmare, ctitorul a așezat

noua mănăstire sub ocrotirea Sfântului Mare Ierarh Nicolae.

Vreme de sute de ani icoana a stat pe fundul mării, lângă mănăstire. Se crede că icoana a fost aruncată în mare în anul 1306, după un raid al catalanilor. A stat în mare până în anul 1589, când ea a fost

găsită de pescarii patriarhului Ieremia, adică vreme de 283 de ani.

În crăpătura de pe icoană, lungă de opt centimetri, în dreptul frunții sfântului, se instalaseră niște stridii. Când călugării au încercat să le scoată, fruntea sfântului a sângerat, lucru ce se vede încă și astăzi pe sfânta icoană. Învelișul de scoică a fost păstrat ca amintire: o jumătate se află în mănăstire, iar cealaltă jumătate a fost dăruită Patriarhului Iov al Rusiei.

De atunci, icoana este așezată, cu mare cinste, în naosul bisericii centrale, închinată sfântului. Icoana cea minunată a Sf. Ierarh Nicolae Streidas se află în partea dreaptă, lângă iconostas. O dată pe an, icoana este scoasă în procesiune, în jurul mănăstirii, precedată de un mare sobor de preoți și călugări.

Icoana este foarte veche, metoda de realizare a acesteia - mozaic pe lemn - nemaifiind folosită de sute de ani. Astfel de icoane sunt zugrăvite, de obicei, pe pereții de piatră ai bisericilor, precum se vede încă și astăzi în multe biserici ortodoxe. ❖

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI